

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului :
 Parohiile cl. I. pe un an 800 Lei
 Parohiile cl. II. 700 Lei
 Parohiile cl. III. și subclasă 600 Lei
 Pentru particulari 500 Lei

APARE DUMINECA

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI
 EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.

Prețul inserțiunilor

Concure de prot. 1000 Lei. Parohii de
 cl. I 1000, de cl. II 800, de cl. III 600 Lei
 Celelalte publicații 1 cm. □ 3,50 Lei.

Preoțimea în serviciul operei de asistență socială.

II

Când eroii, prin exemplul jertfei voluntare și benevole, ne indică sensul eroic al vieții și ne descifrează taina veșniciei, cei care trăim prin moartea lor, trebuie să intuim mai serios adevărul, ca prin micile noastre jertfe să asigurăm și altora existența demnă și onorabilă. În acest scop e necesar ca *legea solidarității naționale să fie alimentată și întreținută de candela milei creștine*. În fiecare suflet să fie loc și pentru necazul și durerea altuia. În fiecare inimă să palpate dorința și năzuința de a fi folositor atât aproapelui cât și Patriei. Elanul și pornirile idealiste ale pelerinilor, sunt concretizate în opere de înfăptuire samariteană. Nimic din ceea ce este bogăție materială nu poți lua tine după moarte. Părăsește totul și totul te părăsește, dacă nu ți-ai adunat comoara faptei bune și a milei active. Plumbii bogăției și ai lăcomiei manomiste îți împiedică sborul spre veșnicie. Zgârcenia și lăcomia, îți barează poteca spre eternitate. Relativitatea și nestabilitatea bunurilor materiale, produc atâtea dezastre sufletești, încât sărăcia virtuoaasă e leacul și terapeutica salvatoare pe plan spiritual și național.

Cine și-a lipit inima de pământ și bunățile sale, singur și-a zăvorât ușa vieții paradisiace. Cine uită și sfârșitul acestei vieți și începutul altei vieți veșnice e fiul denaturat care vrea să repete tentativa luciferică și isprava irodiană. *Nimic nu putem face fără tine Iisuse, e strigătul celui convertit*. Indrăzneala cu Hristos, Ja luptă cu patima, ispita și păcatul, nu va aduce biruința, mântuirea și înfierea spirituală. Suntem creați de altul, pentru că prin existența noastră să putem făuri altarul taboric. Viața noastră e

un dar al Creatorului, pentru a ne preamări și a ne salva din humă și neant. Omul e amestec de pământ și duh, de moarte și veșnicie. Cine va pătrunde taina firei că pământul va merge la al său, iar sufletul la al său; acela va privi viața prin optica metafizicei creștine.

Fraternitatea genetică, trebuie să o desăvârșim prin cea spirituală. Fii ai Tatălui ceresc fiind, să trăim în viață ca frații adevărați.

Prin nimic altceva nu se poate realiza aceasta decât prin iubire și depășire pentru salvare. Aceasta e mila activă în suferința morală și în durerea sufletească.

Organizarea iubirii frățești e opera Bisericii primare. Agapele erau simbolul dragostei frățești. În catacombe și în peșteri trăia și ardea olocaustul inimii devotate lui Iisus. Săracii, bătrânii, bolnavii și toți desmoșteniții soartei, la potirul euharistic aflau țărnie și liman. Lângă altar a rodit iubirea și s'a întreținut mila adevărată și sinceră.

Spitalul, e prima exteriorizare a milei față de cel bolnav.

Samariteanul milostiv e simbolul doctorului ce alină durerea și tămăduiește boala. Din iubire față de cel bolnav, riscă doctorul viața sa. Mănăstirile și-au legitimat existența și prin rolul lor umanitar și social. Refugiu și odihnă; hrană și lumină; iertare și înfiere; sprijin și emulare în aceste locașuri au dobândit atâtea generații în decursul sbuciumatului nostru trecut milenar.

„Cutia milei“, e cartea de vizită a bisericii ce patronează mila față de frații noștri căzuți între tâlhari și trădători. Ajutorarea celor din necăzuri și îmbărbătarea celor asupriți, e opera mântuitoare de suflete. *În istorie cel tare a biruit prin iertare și milă. Să ierți spre a învinge și să miluești spre a-l dobândi. Cel generos și capabil de bunățate e mereu ascultat și urmat la luptă.*

Cine face roată în jurul alarmistului, ajută la nimicirea fraților săi de sânge și de arme.

In timp de război mila creștină trebuie organizată și să nu fie despărțită de mama ei, *Biserica lui Iisus. Toate inițiativele autorității de Stat în acest domeniu, trebuie să se inspire din principiile etice creștine. Toate realizările Consiliului de Patronaj, se cuvine a fi miruite și îmbisericate. O reînviere a meselor agafe sunt cantinele și căminele de zi pentru copii.*

Prof. I. Bulea

Sfințirea Bisericii din Bocșa-montană

Credincioșii din comuna Bocșa-montană, sediu de protopopiat, au avut Duminecă în 19 Septembrie a. c. deosebita fericire de a-și avea și ei, după un timp de peste 150 de ani, o biserică sfințită după toate rânduielele tipiconale, de către Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin Nistor și astfel să poată fi dată menirii sale, având deacum înainte așezate la temelie ei, sfintele moaște. Bucuria acestor credincioși, a îmbrăcat o haină și mai pronunțată, căci Prea Sfinția Sa, este primul arhipăstor ortodox, care a binevoit să pogoare în mijlocul lor.

Încă de Sâmbătă seara, credincioșii comunei erau într'o mare mișcare, pentru a da sărbătorii un fast cât mai mare. La orele 7.30, se începe slujba privegherii, împreună cu vecernia, la care servesc preoții: C. Ișfan Stan, I. Meilă și diaconul Dimitrie Băloni.

Duminecă dimineața, la orele 9, autoritățile comunei Bocșa-montană, în frunte cu primarul ei, Di N. Roșcoban, întâmpină la marginea orașului, în fața porții de triumf cu urare de bun sosie, pe Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin, care este însoțit de ic. stavr. R. G. Ancușa, consilier referent eparhial. De față mai erau Dnii: D. Zgriban deputat eparhial, P. Vasilescu șef. jud., I. Sălăgean jud., Dr. C. Petric notar public, Ing. C. Cinghița șeful ocolului silvic, M. Velcelean redactorul ziarului local „Curentul nou“, Dr. C. Nicolaevici avocat, Dr. I. Marian medic, T. Ștefanovici șeful P. T. T., R. Vermeșanu, D. Stancovici mari proprietari, Ing. Naghi șeful ocolului agricol, Prof. N. Goanță, C. Cazan insp. U. D. R., D. Serafin președ. corului ș. a. P. Sf. Sa mulțumind pentru cuvintele adresate le împărtășește arhieresti binecuvântări.

Insoțit de aceștia, Prea Sfinția Sa, în dangăt armonios de clopote, se îndreaptă spre biserică. Strada ce duce spre biserică, era gătită de sărbătoare; casele erau împodobite cu covoare frumoase, țesute cu motive naționale, iar pe margine premilitarii și copiii de școală primară, aruncă flori înaintea venerabilului oaspe.

In fața bisericii, Prea Sfinția Sa este întâmpinat de parohul bisericii și protopopul tacutului, Dr. N. Iorgovan, care în cuvinte mișcătoare exprimă Prea Sfinției Sale bucuria sa și a credincioșilor săi, pentru deosebita cinste ce le-o face, cercetându-i și întărindu-i în credința moșilor și strămoșilor noștri. Prea Sfinția Sa răspunde părintelui Iorgovan și împărtășește credincioșilor comunei arhierestile Sale binecuvântări, după care urmează actul sfințirii bisericii și Liturghia arhierescă. La aceste servicii divine, Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin a fost asistat de: Ic. Stavr. Romul G. Ancușa, Prot. Dr. N. Iorgovan, Prot. Dr. I. Ieremia-Reșița, preoții: L. Voin-Ezeriș, P. Alben-Câlnic, C. Ișfan Stan-Bocșa-română, Gh. Păleanu-Câlnic, I. Meilă-Socenii, protodiaconul Teodor Roșca și diaconul Dimitrie Băloni dela Episcopie. Răspunsurile au fost date de corul mixt din Bocșa-montană, sub priceputa conducere a Dlui inv. dir. P. Tismonariu, care a ridicat fastul sfințirii bisericii și a sfintei Liturghii arhieresti, cântând răspunsurile de Muzicescu.

In cadrul Liturghiei, după priceasnă, Prea Sfinția Sa a rostit o frumoasă și înălțătoare predică, presărată cu numeroase îndemnuri și povețe părintești, pentru binele creștinilor și al neamului românesc.

Prea Sfinția Sa pleacă dela citatul evangheliei zilei: „De voiește cineva să vie după Mine, să se lapede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie“. Mântuitorul a cerut un singur lucru: lepădarea de sine, de cul egoist al fiecăruia și urmarea Lui. Acum, această lepădare de sine, atât de necesară, sună zadarnic în urechile fiecăruia. Mai mult ca oricând, aceste cuvinte sunt imn de biruință și toiag de sprijin. Lepădarea de sine nu este alungarea noastră de viața plină de bucurii, ci e poarta prin care intrăm în viața bucuriei depline. Lepădarea de sine pentru binele semenilor noștri, ne asigură fericirea și ne ridică la demnitatea de fii ai lui Dumnezeu.

Crucea, atât de răspândită în țara noastră, pe casele noastre, la încrucișări de drumuri, pe biserici, la mesele judecătorilor, nu lipsește nici mamelor la adormirea pruncilor, lucrătorilor la holdă, etc., fac pe streinul ce ne vizitează să creadă că suntem țara cea mai credincioasă. Deaceea, acest obiect, care mai înainte a fost obiect de ocară, el trebuie cinstit, fiind acum semn al mântuirii. Omul o poate purta foarte ușor, cu o condiție însă, ca să se pună în sprijinul celui ce a pățimit pe ea și să se apropie de El cu toată dragostea. O singură dreptate este în lume și să nădăjduim în ea. Dar Dumnezeu încearcă credința noastră și atunci să nu

ne pierdem încrederea în ea. Să alergăm cu toții la biserică, căci aici primim darurile și binecuvântările lui Dumnezeu. Glasul Lui neconținut ne cheamă: „Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni“. Glasul acesta să răsună cât mai departe, mai ales astăzi, ca creștinii să se grăbească să bea din isvorul cel neseecat.

Prea Sfinția Sa dă apoi sfaturi mamelor cu privire la educarea copiilor, se adresează tinerilor și bătrânilor, îndemnându-i ca nu numai la acest praznic, ci oricâte ori vor auzi glasul clopotelor, să vină și să dea ascultare bisericii, mama cea bună și iubitoare, corabia cea salvatoare.

Să ne jertfim prisosul ce-l avem ostașilor noștri, cari luptă contra stăpânirii bolșevice, pentru apărarea credinței noastre strămoșești, fără ca să dăm crezare știrilor propagandistice, mai ales în baza măsurilor bisericești de camuflare luate de regimul sovietic.

Prea Sfinția Sa încheie, îndemnând pe fiecare ca să-și ia crucea pentru mântuirea sa și să înalțe rugăciuni către bunul Dumnezeu, ca să ne ocrotească Țara, pe Rege și Conducător și să-i ajute, ca sub conducerea Mareșalului conducător, să desrobească și pe ceilalți frați de sub stăpânire străină. Cu această ocazie P. Sf. Sa a împărțit cărți de rugăciuni, cruciulițe și iconițe.

După Sf. Liturghie, în casa Prea cuc. prot. Dr. N. Iorgovan, a avut loc o recepție la care au participat autoritățile județene și comunale. Seria cuvântărilor o deschide Păr. Protopop Dr. N. Iorgovan, exprimând omagiul și mulțumirea recunoscătoare a credincioșilor. Dl. col. T. Teodorian, mulțumește Prea Sfinției Sale pentru ostenele și staturile ce le răspândește credincioșilor din județ, cari sfaturi contribuie la ridicarea fondului moral al țărânimii. Mai vorbesc apoi: preotul greco-cat. și preotul romano cat. din localitate.

Prea Sfinția Sa le mulțumește tuturor pentru omagiile exprimate. Folosește acest prilej fericit, de a chema în jurul Bisericii noastre, în aceste vremuri grele, pe toți cetățenii Țării, cari se alimentează din duhul credinței în Dumnezeu, ce a dat putere eroilor noștri pe front.

După aceasta, a urmat o masă comună, la care Prea Sfinția Sa Episcopul Veniamin a toastat pentru M. Sa Regele Mihai I, M. Sa Regina mamă Elena și pentru Dl. Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului. Au mai vorbit și alții mulțumind încă odată Prea Sfințitului

pentru vizita făcută, asigurându-l că nu vor uita nici odată clipele de reculegere și de înălțare sufletească prilejuite de vizita arhipăstorului lor, contribuind prin aceasta la întărirea lor în credință.

Diac. D. Băloni

CUVÂNTUL VIEȚII

(I. IOAN 1)

INTRODUCERE

Taina cea mare

Din tot începutul ființării omului pe pământ, cuvântul a fost și este suveranul mijloc de exprimare și afirmare a preocupărilor înalte sau mărunte ale lui.

Curățit de sgura nimicniciei omenești, manifestată atât de variat; spălat de slinul smolit al minciunii diavolești; privit în razele luminei Adevărului, cuvântul omenesc, îl recunoaștem și-l distingem dintre toate sgomotele, sunetele sau răcnetele celorlalte făpturi, ca pe o melodie cerească a celor mai înalte preocupări și simțăminte, legate de originea și scopul ființei gânditoare, pe acest pământ, al căror tâlc, „cuvântul“ l-a îmbrăcat într'o fermecătoare varietate, dela vorbirea cea mai banală, până la sistemele de filosofie și rugăciunile cele mai înduioșătoare.

— În care scop?

— În scopul comunicărilor *realităților de gând* (ideale) ce converg, toate, spre *realitatea de viață* adevărată, în căutarea căreia cuvântul omenesc s'a făcut și este mijloc de exprimare a cercetărilor și descoperirilor ivite.

Năvalnic în afirmare; *dibuitor* în teorii și păreri; *adânc* în taine și aproape *sec* în lipsa de convingeri, fluviul cuvintelor dela cel dintâiu om și până astăzi a descris *meandre de întrebări* și *cascade de răspunsuri*, în cursul istoriei căutând să exprime **taina vieții**. Această taină a rămas închisă în sfinxul și piramidele problemelor nenumărate ale vieții, deoarece cuvântul omenesc, oricâtă înălțare de suflet ar produce, rămâne semn și monument al unor realități transcendente, fiind neputincios a pătrunde adâncurile firii, și cu atât mai vârtos cele ale suprafirii.

Copil supus al gândului, cuvântul s'a născut în timp pentru a cristaliza în istorie scripările idealului și strădaniile omenirii spre culmile finalității acestui fragment de viață, care prin suferință și moarte, durează punte de trecere în veșnicia fericirii și a perfecțiunii totale, după care suspină sufletul și pentru care gândul face atâtea planuri.

Mijloc și solie plină de mângăiere a lumii raționale, el n'a rămas în abstract; s'a concretizat în monumente ale gândirii, în bibliotecile lumii și în lucrurile mâinilor omenești pe care le-a însușit cu o forță de titan.

Aceasta, pentru că în dosul lui stătea realitatea de Înțelepciune pe care „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu“, o deține omul ca cel dintâiu. Dar cu care a fost cinstit de Creatorul Său.

Deoarece, prin păcat, acest chip s'a întunecat, și vehicolul înțelepciunii, Cuvântul, în diversitatea utilizării sale a devenit pervertibil, și, numai Duhul lui Dumnezeu, păstrătorul în lume al Înțelepciunii, a putut să mențină „cuvântul“ ferit de rătăcire, prin *inspirație* și *revelație*, care, cu privire la cuvânt, a produs în lume, *Cartea*, care pentru că este a *cărților*, a primit în mod universal numele de *Biblie*.

Ea, depozitul fidel al Cuvântului cuprinzător de taine ale înțelepciunii divine „în multe chipuri și în multe feluri“, a însemnat mijlocirea legăturii oamenilor cu Creatorul lor, prin cuvântul inspirațiilor sfinți și a vorbitorilor cu Dumnezeu, pregătind lumea ca în sfârșit „acum în zilele din urmă“ să poată „a ne grăi nouă prin Fiul prin Carele și veacurile s'au făcut“ (ct. Evrei 1, 1).

Descoperirea Tainei

Această minunată și providențială intervenție divină în preocupările gândului omeneșc, cu privire la misterul vieții, întâiu prin forme de adevăr: noțiuni, expresii și sentințe biblice și sfințe, iar mai apoi prin întruparea Cuvântului lui Dumnezeu în lume, formează răspunsul căutat cu privire la taina vieții și descoperirea realității de viață adevărată, pe care atât de clar o exprimă însuși acest Cuvânt zicând: „aceasta este viața ca să te cunoască pe Tine, Unul adevăratul Dumnezeu și pe Cel pe Care L-ai trimis, pe Iisus Hristos (Ioan 17, 3).

Pentru descoperirea acestei taine, „Cuvântul, trup s'a făcut și s'a sălășluit între noi și noi am văzut mărirea Lui, mărirea ca a Unuia născut din Tatăl plin de Har și de adevăr din deplinătatea Căruia, noi toți am luat, și Har peste Har“ (Ioan 1, 14-16).

Pe acest *Cuvânt* unic și inegalat în cuprins și înălțare, *afirmare* însăși a dumnezeirii (Exod 3, 14; Apoc. 1, 4-8), *exprimare* eficientă a tot ce există (Geneza 1, 6). Sf. Evanghelist și Apostol Ioan, în falnica fălăire a înaripatei sale filosofii îl numește pe drept cuvânt: *Cuvântul Vieții*: „ce am văzut și ce am pipăit cu mâinile noastre, despre *Cuvântul Vieții*, aceea Vă vestim,

căci *Viața s'a arătat* între noi și noi am văzut-o și o mărturisim și vă vestim vouă *această Viață vecinică* ca e era la Tatăl și care ni S-a arătat nouă“ (I Ioan 1, 2).

Cuvântul Vieții, Fiul lui Dumnezeu, desvăluirea tainei celei din veac prin care „Dumnezeu se face om, ca să facă pe Adam, Dumnezeu“, este cheia de boltă a celei mai tainice și mai mari probleme ce s'a ridicat și s'ar mai ridica în mintea oamenilor, cu privire la Viață și rostul ei, pentru care motiv, acest Cuvânt *trebuie făcut cunoscut: mie și semenilor mei*; trebuie, deci, *împărtășit* cu orice preț, căci ni S'a dat fără preocupare, cu aceea largă dăruire cu care Dumnezeu împărtășește viața pe tot cuprinsul lumii văzute și nevăzute.

Comunicarea descoperirii

A face cunoscut „ceva“ sau pe „cineva“ înseamnă a prezenta respectivul obiect sau respectiva persoană, a o pune în razele posibilității de receptivitate a omului și aceasta prin mijloacele cele mai aluse, pentru ca sufletul să fie, cât mai bine ajuns.

Aceasta este grija firească a cunoștibilității, însă aici, având a cunoaște pe însuși Dumnezeu prin Cuvântul Său, grija aceasta va avea două aspecte: unul firesc și altul suprafiresc.

Cel dintâiu se referă la *comunicarea ideilor* înalte despre Dumnezeu prin Cuvânt, mijlocind cuvântul sf. Scripturi *mie și lumii* iar cel de-al doilea se referă la *comunicarea mea* și a semenilor mei *cu Dumnezeu*, subiectul existenței prin excelență, tot prin Cuvânt dar acum prin Cuvântul întrupat și dat nouă spre mâncare.

Comunicarea Cuvântului este una, dar modalitatea este de două feluri: 1). Prin *Propoveduire* sau vestire (a lua sau a da vestire) și corespunde poruncii și îndemnului: „*învățați*“ (Math. 28, 19), și 2). prin *mâncare* a sf. Euharistii potrivit îmbierii Sale: „*luați mâncăți*“ (Math. 26, 26).

Împărtășirea cuvântului

Prin propoveduirea cuvintelor despre Cuvântul Vieții, comunicarea este *ideală* și este exclusivă oricărei propoveduiri omenești: „Doamne la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele vieții celei vecinice“ (Ioan 6, 68).

Incredințarea toală în glasul propoveduirii și supunerea absolută precum și înțelegerea necesară — fiind vorba de Taine Dumnezești — o dă Tatăl: „nimeni nu poate să vie la Mine de nu-l va trage pe el Tatăl, Carele M-a trimis“ (Ioan 6, 44), iar actul final al acestei comunicări este fireasca trecere dela cunoașterea Lui la

trăirea cu El prin împărtășirea *reală* cu Trupul și Sângele Cuvântului întrupat, realizând comunicarea reală prin altoirea Dumnezeirii în pomul sălbatec al omenirii, ca *omul să devină părtaș al Vieții* rămânând în acest Cuvânt: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, rămâne întru Mine și Eu întru el“ (Ioan 6, 56).

Aceste preasfinte *realități* creștine sunt arhicunoscute și tocmai pentru aceasta sunt atât de mult neluate în seamă de creștini. De aceea nu pot să nu accentuez, punând la inima mea și a tuturor „*iconomilor dumnezeeștilor Taine*“, grija de a nu nesocoti îngemănarea aceasta atât de minunată a posibilităților de comunicare a Cuvântului Vieții, cuprinse în noțiunea și acțiunea *Impărtășirii*.

Și una și alta este *Impărtășire*, și una și alta este *mâncare*. Impărtășirea Cuvântului este și Propoveduire și Mâncare. Mâncarea Cuvântului este și Propoveduire și împărtășire. Fără îndoială că acest lucru nu se datorește întâmplării și cu atât mai vârtos nu poate fi o faptă a capriciului cuiva, ci este desvăluirea și dezvoltarea logică și absolut reală a posibilităților de cunoaștere și trăire a realității de Viață „ce era la Dumnezeu și Care ni S'a arătat nouă“ (I Ioan 1, 2) nu spre spectacol și curiozitate, ci spre adâncă înțelegere și trăire reală a acestei vieți, nu fragmentar, ci total, nu numai în timp, ci în afară de timp și spațiu; o viață *în și cu* Dumnezeu prin Iisus Hristos, Cuvântul și Fiul Său.

I. suflețit de Cuvântul și înfrățit cu Fiul, omul se face fiu al lui Dumnezeu în vecinicia adevăratei Vieții.

Acesta, nu este un act, ce se *consumă* în timp, pentru a lua sfârșit, ci se *petrece* în timp *pentru a se desăvârși* în vecinicie, pregătind omului Impărăția Luminei—dela cunoaștere la vedere—și a Vieții vecinice—prin trăire continuă—în realitatea de Vieță a lui Dumnezeu.

Consecințe:

Din cele arătate mai sus, înțelegem că, nimic nu poate fi mai înalt și mai vrednic de luat în seamă, decât această grijă a Impărtășirii din *Cuvântul Vieții*, atât pe calea propoveduirii cât și pe aceea a sfintei Euharistii. Istoria omenirii, în „laicul“ ca și în „religiosul“ ei, nu este decât înșirarea faptelor mărunte sau mari și a atitudinilor pe care omenirea (în complexul, ca și în compartimentele ei sociologice) le-a luat, dealungul timpurilor, din însuflețirea sau duhul cuvântului cu care a fost împărtășită.

Pentru acest motiv, preoțimea noastră, urmând calea împărătească trasată de filosofii creș-

tinătății, — sfinții Părinți ai Bisericii noastre — trebuie să vadă în grija împărtășirii din Cuvântul Vieții, cel mai ales mijloc de *pedagogie spirituală* pentru însuflețirea până la sfințire a credincioșilor lor, luând seama, că, fără a întrebuița cu toată convingerea acest unic mijloc de îndumnezeire a lumii, activitatea lor este nulă atât temporar cât și vecinic; turma lor, este multime turmică fără idealuri și fără înțelegere, iar faptele lor, dacă nu păcate, cel mult „acte ale omului“ fără nici o importanță sau valoare spirituală.

Viața unor astfel de oameni este confusie însuflețită de duhul cuvântului morții „lumei acesteia“; atitudinea lor: dușmănie sau indiferență față de Dumnezeu și de realitățile vecinice, iar plata lor: moartea sau neantul în care cred.

Cine este cel dintâiu chemat să lumineze acest întunec și să schimbe acest iad?

Acela, căruia i s'a *arătat și încredințat* Cuvântul Vieții, spre iconomisire (cf. I Cor. 4, 1). Numele lui este *Preot*; demnitatea lui: *servitor al Cuvântului*; misiunea lui: *apostol*. în lucrarea lui fără odihnă: sfințește, servește, propoveduiește în pustie sau în grădină, el găsește totdeauna un însetat să-l adape, un pom să-l îngrijească, o buruiiană să o smulgă, o uscăciună s'o delătore.

Folosind această mare taină el împlinește porunca alegerii și chemării preoțești: „*mergând învățați... botezându-i*“, (Matheu 28, 19) și oare, nu se înțelege aici: *propoveduirea și sfințirea*? Și ce propoveduire alta decât împărtășirea Cuvântului Vieții prin *cuvânt* și ce sfințire alta decât servirea Liturgică ce are în centrul ei Sfințirea *Pâinei* spre hrană din Cuvântul Vieții?

Când aceste două aspecte ale uneia și celeiaș Taine mari: *împărtășirea cu Hristos*, va forma cea dintâi și cea mai mare grijă a preotului, atunci el nu se va putea văita că lucrarea lui este în zadar și oboseala lui nerăsplătită.

Asemănarea ce se potrivește aci, este a unei familii care prin tatăl ei are asigurată pâinea cea de toate zilele și ca recunoștință ea ascultă cuvintele învățaturii și conducerii sale.

Misiunea Cuvântului.

Deci dară „*Fiule Timoteiu*“ oricare ar fi: preotul lui Dumnezeu Celui Prea Înalt, Slujitorul al Cuvântului „*nu fi nepăsător de darul ce este întru tine, care ți s'a dat prin proorocie, cu punerea mâinilor preoției*“ (I Tim. 4, 14), „*păzește-te pe tine însuși și învățătura; stăruiește în ea, căci făcând aceasta și pe tine te vei mântui și pe cei ce te ascultă*“ (I Tim. 4, 16), „*nu te rușina a mărturisi pe Domnul nostru Iisus Hristos... ci cu puterea lui Dumnezeu fii părtaș Evangheliei*“ (II

Tim. 1, 8-11), „odorul cel bun ce ți s'a încredințat păzește-L cu ajutorul sf. Duh care sălășluiește în noi“ (II Tim. 1, 14). „În fața lui Dumnezeu și al lui Iisus Hristos, care va să judece viii și morții, *te jur pe tine, pe arătarea Lui și pe Impărăția Lui: propovăduiește Cuvântul, stăruiește cu timp și fără de timp, muștră, ceartă, îndeamnă, cu toată îndelunga răbdare și dând neconținut învățătură*“ (II Tim. 4, 1-2), și împlinește cele de lipsă pentru a fi socotit împreună cu frații tăi: „slujitori ai lui Hristos și iconomi ai tainelor lui Dumnezeu“ (I Cor. 4, 1).

În sprijinul acestei misiuni.

Potrivit acestor sfințe îndemnuri, credem' că *măcar de acum înainte și măcar în această sfântă și de Dumnezeu păzită Eparhie*, nu se va mai întâmpla ca Dumineca și în sărbători să fie mut amvonul sau să fie gol Potirul, sau că amândouă acestea să fie desconsiderate sau administrate cu răceală și indiferență.

Pentru această credință și în vederea împlinirii acestei dorințe, *deschidem acum* vorba duminicală despre *Cuvântul Vieții*, care se va vesti în fiecare Duminecă și sărbătoare în sfințele noastre Biserici, pregătind și prezentând *din acest loc*, scumpilor noștri frați de Altar, material de meditație și citate scripturistice, precum și gânduri folositoare *cu privire la predica zilei*.

Nu ne gândim prin aceasta să umbrim întru nimic prestigiul individualității și originalității cuiva, din contră, prin materialul brut, adus și servit, credem că acestea vor avea posibilitate de creație mai mare, prin luminile care însuflețesc și prisma de vederi a fiecăruia care cetind ce scriem noi aci, *va răsfrânge în mii de vase, ale înțelepciunii și oratoriei* cu care este înzestrat cineva, *tesaurul înțelepciunii divine*, cuprins în pericopa Evangheliei respective.

Anunțând aceasta, amintim din nou și punem la inima scumpilor noștri conliturghisitori, rugămintea de a prețui *datoria propoveduirii*, cu sfințenie și respectul datorit sf. Impărtașiri a dumnezeștilor Taine, căci și una și alta sunt comunicări din și cu Cuvântul Vieții, a cărei necesitate este atât de mare în calea mântuirii pe cât de necesară este pâinea pentru foame și apa pentru sete în viața firii.

—Începând cu Nr. viitor Cuc Preoți vor găsi la această rubrică „Cuvântul vieții“ materialul necesar predicei Duminecii următoare.—

Rugăm achitarea abonamentului la „Foaia Diecezană“.

Ș T I R I

Cerc pastoral în Logojei. Duminecă în 12 Septembrie după amiază s'au întrunit în sobor preoții aparținători cercului respectiv. S'a oficiat Vecernia în soborul preoților I. Popovici, M. Humița, T. Birescu, I. Alexandrescu și Lazăr Mlădescu. A predicat pr. M. Humița talmăcind Evanghelia înălțătoare a Duminecii. S'au făcut rugăciuni pentru biruința armatei și rugăciuni pentru odihna vecinică a celor trei eroi ai comunei. Serviciul bogat a îmbogățit sufletul numeroasei asistențe de popor.

† Episcopul Dionisie Erhan. A trecut la cele vecinice și episcopul de odinioară a Ismailului. Regretatul a fost călugăr inimos și iubitor de carte. Deși fără multă școală, a fost bun român, sprijinind pe Basarabeni cari au cerut în primăvara anului 1918 unirea cu România. La stăruitoarea cerere a poporului basarabean, ajunge episcop al Cetății-Albe-Ismail, de unde se refugiază la Argeș atunci când pământul Basarabiei e cucerit de Ruși, în vara anului 1940. A fost numit episcop-locotenent al Argeșului, de unde însă curând se retrage la mănăstirea Căpriană unde călugărise și înainte de a fi episcop. A fost înmormântat în această mănăstire, unde odihnește și marele mitropolit Gavril Bănelescu.

Dumnezeu să dea odihna dreptilor robului! Sau adormit!

Hramul și sfințirea bisericii sf. Mănăstiri Călugăra — com. Ciclova Oravița Jud. Caraș. Ziua de 1 Octombrie este închinată praznicului **Acoperământul Maicii Domnului**, serbătoare cu semnificație și valoare negrăită pentru ocrotirea și mângăierea pe care Prea Sfânta Fecioară Maria o face asupra lumii.

În părțile noastre, prea puțin cunoscută, această serbătoare o avem așezată în hramul Sf. Mănăstiri Călugăra, care în acest an și la data de Duminecă 3 Octombrie își așteaptă „*mirungerea*“ Sfințirii Sale ce se va săvârși de către Prea Sfințitul Episcop Veniamin Nistor al Caransebeșului.

Facem deci învitarea tuturor credincioșilor din Eparhie și jur, și a Onor. Autorități Civile și Militare să ia parte la acest praznic al acoperământului Maicii Domnului și al Mănăstirii Sale dela „Călugăra,“ pentru a fi martori la evenimentul târnosirii pentru *azi* și pentru *viitor* a acestui Sf. Lăcaș cu misiunea de ocrotire a sufletelor și a țării, din acest colț de miazăzi a scumpului nostru Bănat.

Program:

In ajun:

Începând dela ora 2. p. m. primirea litilor

Ora 4 p. m.: Vecernia mică și Paraclisul Maicii Domnului, cu predica: *Despre purtarea de grijă a lui Dumnezeu și ajutorul Prea Sfintei Fecioare Maria.*

„ 5-8 p. m.: Slujbe de evlavii și spovediri.

„ 8-12 p. m.: Vecernia mare și Utrenia, cu predica despre: Sf. Mănăstire și Sf. Impărtașanie.

In ziua hramului :

- „ 6-8 a. m. : Sfințirea apei și slujba Sf. maslu. Tot în acest timp și până la ora 8³⁰ se fac slujbe de evlavie și spovediri.
- „ 8³⁰ „ Sosirea Prea Sfinției Sale.
- „ 9 „ Sfințirea bisericii cu Liturghie arhierască la care va predica Prea Sfinția Sa.
- „ 12 „ Parastas pentru eroi și ctitori.

În afară de aceste Sf. preocupări, în timpul liber se țin adunări duhovnicești ale Oastei Domnului.

Organizarea colportajului bisericesc. Vicariatul de Alba-Iulia al episcopiei noastre din Cluj a întocmit un regulament al colportajului bisericesc. Regulamentul cuprinde un mănunchiu de norme pentru funcționarea colportajului și pentru ca în parohiile aparținătoare Vicariatului să se adune fonduri cari să înlesnească circulația cărții religioase. Este un început laudabil pe care îl subliniem și pe care ar fi nimerit să îl introducem și la noi.

Retribuțiunile preoțești pe luna August s'au ridicat dela Stat și se lichidează de Casieria noastră în orele de oficiu.

Cărțile de religie de pr. D. Călugăr se distribuie de secția culturală. Costul unui exemplar: cl. I. Lei 15; cl. II. Lei 30, cl. III. Lei 40 și cl. IV. Lei 50. Manualele pentru clasele V-VI încă nu ne-au sosit.

Cursurile școlii noastre cantonale încep la 1 Octomvrie 1943. Cuc. Preoți să avizeze despre aceasta pe elevii cantori.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 5632 C. 1843.

Ordin Circular

Preacuc. protopopi și Cuc. preoți sunt poștiți ca în termen de 8 zile să raporteze Consiliului eparhial, pe calea oficiului protopopes, în ce comună se află **casă de rugăciuni sectară**, câte încăperi are și în prezent spre ce scop se folosește.

Se va raporta apoi, dacă s'a făcut vre-o intervenție, în urma legii de desființare a sectelor, pentru cedarea ei spre scopuri culturale-bisericești (cămin cultural, Oastea Domnului) și dacă da, din partea cui, unde și când s'a făcut și cu ce rezultat.

Vor face raport **toți preoții**, chiar și ce ce nu au în parohie casă de rugăciune.

P. Cuc. protopopi în baza rapoartelor of. parohiale vor compune un tablou al acestor case de rugăciune cu arătarea tuturor datelor primite. Acest tablou se va înainta aici până la 20 Oct. a. c.

Cei ce nu vor răspunde la timp, vor fi aspru sancționați.

Caransebeș în 21 Septemvrie 1943.

Consiliul eparhial

Concurs

În baza deciziei Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 3272 B 1943, se publică din nou concurs cu termen pe 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru ocuparea postului de preot în parohia de cl. I-a din comuna **Margina** cu filia Zorani, protopresbiteratul Făgetului, parohie devenită vacantă prin pensionarea pentru limita de vârstă a preotului Serafin Băian.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în întindere de 32½ jug. cadastrale.
2. Un intravilan în întindere de 1 jug. cadastral.
3. Birul parohial uzitat (20 Lei anual de Nr. de casă și 1 Kg. fasole), cari se ridică la umblarea cu sf. Cruce; ½ la Ajunul Botezului și ½ la Înălțarea sf. Cruci.
4. Venitele parohiale benevole.
5. Ne fiind casă parohială preotul ales se va îngriji singur de locuință.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație, atât la materă cât și la filie.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Ceice doresc să ocupe acest post întrucât vor avea calificația recerută pentru parohii de cl. I-a, precum și binecuvântarea P. S. Sale Episcopului eparhial, să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Margina, prin Prea On. Oficiu protopopes al Făgetului.

Reflectanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoaștințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual, în vreo Duminică sau sărbătoare în sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cânt, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Margina, din ședința Consiliului parohial ținută la 18 Iulie 1943.

Președinte:

Secretar:

Pr. Ioan Șerban
adm. paroh.

Ioan Barboniu

Nr. 392|1943.

În conțelegere cu Oficiul protopopes

Ioan Munteanu

3-3

protopresbiter

CONCURS

În baza deciziei Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 5590 B ex 1942, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru ocuparea postului de preot din parohia nou înființată de sub clasă din comuna **Știnăpări**, protopopiatul Bisericii-Albe.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în extindere de 6 jugăre fânaș.
2. Venitele stolare uzitate.
3. Ne fiind casă parohială, comitetul parohial se obligă a se îngriji de locuința preotului și a plăti chiria până când se va putea zidi o casă parohială.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare

Duminecă și sârbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina prototului ales.

Ceice dorește să ocupe acest post, întrucât vor avea binecuvântarea Prea Rîinției Sale Episcopului eparhial, să-și înainteze cererile consiliului parohial ort. rom. din Știnăpări, prin Prea Onoratul Oficiu Prototpresbiteral al Bisericii-Albe în Răcăjdia.

Reflecțanții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea On. Domn prototpresbiter tractual, în vreo Duminecă sau sârbătoare, în școala primară din loc unde se săvârșesc deocamdată serviciile divine, spre a-și arăta dexteritatea în cânt, tipic și oratorie, însă nici-decum în ziua de alegere.

Știnăpări, din ședința consiliului parohial, ținută în 28 Februarie 1943.

Președinte :

Pr. Pavel Coadă

Secretar :

Ioan Isvernar

În conțelegere cu Oficiul prototpresbiteral ort. rom.

Ioan Oravițan

protopop

3-3

CORPUL PORTĂREILOR TRIBUNALULUI CARANSEBEȘ
Nr. 207/940 Port. 1943.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Șef Portărel, de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș sub Nr. 7177/929 efectuându-se execuțiunea la 27 Februarie 1943 în favoarea urmărtoarei Banca Banatului, reprez. prin adv. Mihail Feneșanu din Caransebeș contra urmărtoarei pentru suma de 12.100 Lei, capital și acces. mobilele secestrate și suprasecestrate, care s'au prețuit în Lei 20.000 și anume: 1 vacă roșu cu alb, se va vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, sub Nr. 1494/940 G. pentru încasarea creanței de Lei 12.100 capital cu 15% interese din 15 Iulie 1926 și speșele de 4.080 Lei stabilite până în prezent, se fixează licitație pe ziua de **9 Octomvrie 1943 la orele 11 în comuna Marga** la locuința urmărtoarei și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare

Întru cât mobilele supuse licitației s'au mai secestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii LX din 1881 deci se va efectui și în favorul acestora.

Caransebeș, la 13 Septemvrie 1943.

Șef Portărel,

Dr. Constantin Stângu

CORPUL PORTĂREILOR TRIBUNALULUI CARANSEBEȘ
Nr. 32 Port. 1943.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Șef Portărel, de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș sub

Nr. 1528 941 efectuându-se execuțiunea la 22 Februarie 1940 în favorul urmărtoarei Banca Banatului reprez. prin adv. Mihail Feneșanu din Caransebeș contra urmărtoarei din Ciuta pentru suma de 12.500 Lei, capital și acces. mobilele secestrate și suprasecestrate, care s'au prețuit în Lei 15.000 și anume 1 cal roșu, o cocie cu osii de fier, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, sub Nr. 1100/943 G. pentru încasarea creanței de Lei 12.500 capital cu interese legale din 6 Februarie 1932 după 10.500, din 12 Aprilie 1932 după 2000 și speșele de 4.422 Lei stabilite până în prezent, se fixează licitație pe ziua de **8 Octomvrie la orele 10 în comuna Ciuta** la locuința urmărtoarei și toți acea cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare că mobilele menționate mai, în baza art. 107, 108 din legea LX 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întru cât mobilele supuse licitației s'au mai secestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 13 Septemvrie 1943.

Șef Portărel,

Dr. Constantin Stângu

CORPUL PORTĂREILOR TRIBUNALULUI CARANSEBEȘ
Nr. 21-24 și 26 Port. 1943.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Șef Portărel, de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș sub Nr. 6382; 6384-6387/927 efectuându-se execuțiunea la 27 Februarie 1943 în favorul urmărtoarei Banca Banatului reprez. prin adv. Mihail Feneșanu din Caransebeș contra urmărtoarei pentru suma de 132.223 Lei, capital și acces. mobilele secestrate și suprasecestrate, care s'au prețuit în Lei 21.000 și anume: 2 boi, 1 junc și 1 car cu osii de fier, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, sub Nr. 1403/943 G. pentru încasarea creanței de Lei 132.223 capital cu 3% interese din 7 April 1934 și speșele de 17.840 Lei stabilite până în prezent, se fixează licitație pe ziua de **9 Octomvrie 1943 la orele 10 în comuna Marga** la locuința urmărtoarei și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întru cât mobilele supuse licitației s'au mai secestrat și mai înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 al legii LX din 1881 deci se va efectui și în favorul acestora.

Caransebeș, la 13 Septemvrie 1943.

Șef Portărel,

Dr. Constantin Stângu